

[Christmas Møller.]

angaende Lønningerne, og vi gaar imod de 3 smaa Ændringsforslag Nr. 371—73, fordi der ikke for os foreligger tilstrækkelig klare Oplysninger om, at den Nedsættelse, der her er foreslaaet, ikke kunde virke uheldigt ind paa den hele Ordning.

Jeg skal anbefale paa min Gruppes Vegne de nævnte Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Finansministeren (Bramsnæs): Da Forsvarsministeren er optaget i Landstinget, har han bedt mig gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de af Venstre og de Konservative stillede Ændringsforslag. Jeg maa sige, at jeg kan ikke anbefale dem. Jeg mener, de er overflødige, og det Forsvar, der er ført for dem, mener jeg gaar langt ud over, hvad der i Virkeligheden kan kræves indenfor de for Tiden gældende Rammer.

Det er jo saadan, at der fra Venstres Side stilles Forslag om Forøgelse paa 1 369 000, altsaa en Konstatering af, at man nu fra Venstres Side ønsker, at Militærudgifterne skal stige. De Bevillinger, der er optaget paa Finanslovforslaget, foruden de Forslag, der her er stillede af Regeringen, er saaledes, som de er vokset frem paa Grundlag af det, der er sket forud. Der er paa dette Omraade foretaget de Reguleringer af naturlig Art, som maa foretages; vi har naturligvis fra vor Side ikke ønsket at bidrage til en Forhøjelse af Militærudgifterne. Nu stiller man altsaa fra Venstres Side Forslag om en Forhøjelse paa op imod 1½ Mill. Kr. Det maa vi anbefale at stemme imod.

Men dette Forslag om en Forhøjelse paa op imod 1½ Mill. Kr. er naturligvis ingen Ting imod, hvad man er i Stand til at præstere i denne Henseende fra konservativ Side, idet det konservative Parti stiller en Række Forslag, som forøger Militærudgifterne med noget over 8 Mill. Kr. Det er en kendt Sag, at der fra begge de Partiers Side næres en betydelig Kærlighed til Militærvæsenet, og at Bestræbelserne fra vor Side paa at faa reduceret Militærudgifterne altid har mødt Modstand fra disse Partier. Men vi ser jo her, at der er en meget stor Uenighed mellem de to Partier om, hvad der kræves af de gældende Love, og det er for mig det bedste Vidnesbyrd om, at dette er et Fortolknings-spørgsmaal, et Spørgsmaal, som de to Partier fortolker hver paa sin Maade, men som vi ogsaa paa Regeringens Vegne har Lov til at fortolke paa den Maade, vi mener er den rigtige.

De Bevillinger, der fra Regeringens Side er forelaaet paa Finanslovforslaget, svarer

til den Fortolkning, som vi maa foretage af de gældende Love, og Ansvaret for, at Beholdningerne er tilstrækkelige, er vi villige til at tage. Det er oplyst for mig, fra Forsvarsministerens Side — og det er i øvrigt noget, jeg ved fra tidligere Undersøgelser —, at Beholdningerne paa alle Omraader er saaledes, at de Bevillinger, der er foreslaaet, er fuldt forsvarlige.

Hvad særlig angaar Forslaget om at nedsætte Lønningerne paa Marineministeriets Konto, maa jeg sige, at dette at ville opretholde Lønninger til Personale, som er overflødigt i Forhold til det eksisterende Antal Skibe, maa dog vist være urimeligt. Det har vi for vort Vedkommende ment, og derfor har vi foreslaaet denne Nedsættelse. Denne Nedsættelse foreslaas nu af de to Partier ophævet, men det maa jeg anbefale at stemme imod.

N. Neergaard: Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at de Forslag, vi har stillet, efter vor Opfattelse fuldstændig dækker det Tilsagn, der blev givet i Landstinget, nemlig at bringe Bevillingerne i nærmere Overensstemmelse med Forsvarslovene. Det Princip, vi har fulgt, er jo det at være absolut paa den sikre Side for at staa saa meget stærkere i den Strid, som der aabenbart kommer med Regeringen om denne Sag. Regeringen kunde jo altsaa heller ikke acceptere vore Forslag; saa har vi ønsket at være ganske paa den sikre Side, nemlig foreslåe Forhøjelser, hvor der absolut og uimodsigeligt forelaa Sabotering af de paa-gældende Beholdninger, og jeg mener i min Motivering af vore Ændringsforslag at have anført tilstrækkelig gode Argumenter for, at det ogsaa fra Regeringens Side er anerkendt, at her foreligger der Sabotering.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om det Forslag, der foreligger i Landstinget om 3 Mill. Kr. til Materielanskaffelse og spurgte, hvorfor jeg ikke beskæftigede mig dermed. Jeg kan svare det ærede Medlem, at jeg beskæftigede mig ikke med det, fordi det hører ikke herhen, og fordi det er et Forslag, der foreligger i det andet Ting. Naar Tiden kommer til den politiske Debat, kan det jo godt drages ind, men jeg synes ikke, det hørte hjemme her ved en Forhandling om disse Ændringsforslag. Det ærede Medlem opstillede den Gising, at naar jeg ikke havde nævnt det, var det, fordi jeg ikke var enig deri. Jo det er jeg ganske enig i, og det har hele vort Parti været.

Vi ser jo saaledes paa det — som jeg ogsaa allerede i Fjor under tredie Behandling af Finansloven havde Lejlighed til at ud-